

פרשת ויצא

בס"ד

המקום משפיע על האדם

בפרשה התורה הקדושה מספרת לנו, שיעקב אבינו יוצא מבאר שבע והולך לחרן, בדרך הוא עוצר בבית אל, שזה הר המוריה, ולוקח מאבני המקום כדי להניח מראשותיו, וישכב במקום ההוא. ונגלה אליו מחזה מאת הקב"ה והוא רואה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, שמלאכי אלקים עולים ויורדים בו, והקב"ה מברך אותו ואומר לו, "והיה זרעך כעפר הארץ, ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה, **ונברכו בך** כל משפחות האדמה ובזרעך".

האור החיים הקדוש, מה הכוונה, ונברכו בך, שמצינו שמקומות שהגיע אליהם יצחק, התברכו, שארם היו דחוקים למים, וכיון שבא לארם נתברכו במים, וכן גם כאשר ירד למצרים, התבטלה גזירת הרעב, ונתברכו בגללו.

למדים אנו מכאן, שכאשר מגיע צדיק לאיזה מקום מסוים, הוא משפיע על המקום ברכה ושפע מן השמים, והתברכו בני ארם במים, מכוחו של יעקב אבינו, וכן התבטל הרעב הנורא ששרר במצרים, מכוחו של יעקב אבינו.

והמקום שנמצא בו צדיק מושפע מהצדיק, וכן אדם שנמצא במקום קדוש, הוא מושפע מהמקום הקדוש שהוא נמצא בו. וכן חלילה להפך אם אדם נמצא במקום לא טוב הוא גם מושפע מהמקום, לא לטובה, חלילה.

וכן אנו מוצאים, כאשר רבקה ראתה שהגיע הזמן, שיעקב יקבל את הברכות מיצחק, היא הליבישה אותו בבגדי החמודות שהיו לעשיו, שעשיו היה רגיל ללבוש אותם כאשר הוא היה משמש את אביו, וכאשר נכנס יעקב אבינו ליצחק, כתוב, "וירח את ריח בגדיו ויברכהו, ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו השם".

וכתב רש"י, שהרי אין יותר רע יותר מהריח של שטף העזים, ואיך היה לזה ריח טוב, אלא מלמד שנכנס עם יעקב ריח גן עדן.

וצריך להבין, אם הריח היה מתלווה ליעקב אבינו עצמו, מובן, אבל בפסוק כתוב שהריח של הגן עדן היה בבגד עצמו, והרי הבגד היה שייך לעשיו הרשע, ואיך היה בו ריח גן עדן.

וכתב השפתי חכמים לבאר בדרך הפשט, שעשיו לקח את הבגד הזה מנמרוד, ונמרוד קיבל אותו בירושה מאדם הראשון, ולכן נדבק בבגד ריח גן עדן.

והגאון רבי שניאור קוטלר זצ"ל, ביאר, איך היה בבגד של עשיו ריח גן עדן, שבגלל שעשיו היה משתמש עם הבגד הזה כדי לכבד את אביו, לכן, אפילו שהבגד הזה שייך לאדם רשע, אבל כיון שהבגד הזה נועד לקיים מצוות כיבוד אב, נכנס בזה ריח גן עדן.

שכאשר עושים פעולה של מצווה, זה משפיע לא רק על האדם שעושה את המצווה, אלא גם על המקום ועל חפצים דוממים שנמצאים קרוב למי שעושה את המצווה.

ויש לאדם כח, לקדש את המקום שהוא נמצא בו, על ידי שיעשה בו מצוות, ויחשוב בו מחשבות קדושות, ואז המקום הזה משפיע קדושה למי שמגיע לשם, וכן המקום שהאדם נמצא בו, משפיע על האדם, ואם נמצא במקום קדוש משפיע עליו לקדושה.

כתוב בתהלים, "אשרי יושבי ביתך", ולמדו מכאן הראשונים, שיש מצוה לשבת בבית הכנסת, גם אם הוא לא לומד או מתפלל, עצם הישיבה בבית כנסת זה מצוה.

והטעם לזה, שאדם שנמצא במקום קדוש, עצם ההימצאות שלו בכזה מקום משפיעה עליו לטובה.

וכמה חשוב שכל אחד ישתדל להיות במקומות טובים, וסביב אנשים שעושים מעשים טובים, ולקבוע עיתים לתורה, גם אם הוא לא מבין מה שלומדים, או שנרדם מחמת עייפות, כיון שעצם מה שהוא מגיע ללמוד תורה, ולעשות מצוות הבורא, זה כבר מקדש אותו, ומרומם אותו.

שבת שלום ומבורך

לברכה והצלחה בכל העניינים:

הראל בן מרים, ערן בן צפורה. עובדיה בן לאה. ישראל מאיר בן ברכה.

לעילוי נשמת

צפורה בת עליה יעל עמרני ע"ה.